

1. PIESZCZENIE (6) sb n

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w pieszczony).

sg N pieszczeni(e) (3). ◊ G pieszczeniã (1). ◊ I pieszczeni(e)m (1). ◊ L pieszczeniu (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu; poza tym XVIII w. s.v. pieścić.

Łagodne, wyrozumiałe traktowanie; indulgentia Modrz (6) : Czego wyęcey przegłędąć máyã rodzicowye w wychowányu dzyatek śwych/ yedno áby ich nye w delicyyách áni w bezmiernym pyeśczeniu nye chowáli. GliczKsiąż E4v, E4v.

pieszczenie czyje [= przez kogo] (1): Też zbytnie pieśczenie rodzicow/ zwykło znikczemniwać młodziemiałzki: czo wtych częłtokroć iawna rzecz bywa/ ktorzy od wdow mátek w rołkołzach bywayã wychowáni. KwiatKsiąż E.

W charakterystycznych połączeniach: pieszczenie bezmierne, zbytnie (2).

Szereg: »kochanie a pieszczenie« (2): Nie inłłego wyęcey dzyecyęcyá nye płuye/ yáko wyełkye kochánye á pyeśczenye. GliczKsiąż E3v, E4.

Przen [czego [= przez co]] (1) : włzytkę ludzkość zwlekli złiebie że iym ludzie dźiwnie ćierpiã: popili lię zbytnim pieśczeniem łzczęściã [!]. ModrzBaz 144v.

Cf PIESZCZOTA, PIEŚCIĆ, PIEŚĆLIWOŚĆ